

ජල සම්පත සහ පරිසරය

ජීවය සහ ජලය සමඟ ඇති අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාවය කෙතරම් දැඩිද යත්, ජලය නොමැතිව ජීවයක් ගැන කථා කිරීම පවා නිශ්චල කරුණකි. සජීවී සෛලයක් ගතහොත් එහි වැඩිම ප්‍රතිශතයක් (70% - 90% ප්‍රමාණයක්) ඇත්තේ ජලයයි. පෘථිවියෙහි ජීවය මුලින්ම ඇතිවූයේ ජලය තුළය. එමෙන්ම සියළු ජීවීන් තම ජීවිතයේ කුමන හෝ අවස්ථාවක් ජලජ පරිසරයක් තුළ ගතකිරීමද, ජීවය සහ ජලය අතර සම්බන්ධය මොනවට පැහැදිලි කරන්නකි. මිනිසා පවා තම කළල අවස්ථාව ගත කරන්නේ ජලජ පරිසරයක් තුළය. මිනිසාගේ ශිෂ්ටාචාරය මුලින්ම ඇතිවූයේද ජලජ පරිසරයක් ආශ්‍රිතවය. මුල්ම මිනිස් ශිෂ්ටාචාරය වන මෙසපොතේමියානු ශිෂ්ටාචාරය ඇතිවූයේ සුප්‍රකට ගංහා දෙකක් වන යුප්‍රටීස් හා ටයිග්‍රීස් ගංහා ආශ්‍රිතවය. ශ්‍රී ලංකාවේද ප්‍රථම ග්‍රාමය වන 'අනුරාධගම' ඇතිවූයේ මල්වතුමය ආශ්‍රිතවය. මිනිසාගේ පානීය, කෘෂිකාර්මික (සමහර අවස්ථාවල)

සාගරයක් වන ඉන්දියන් සාගරය මැදය. එහෙයින් ලංකාවට සාගර සම්පතක් අඩුවක් නැත. එමෙන්ම එය ඉන්දියන් සාගරයේ දූපතක් නිසා එයට ප්‍රමාණවත් තරම් වර්ෂාපතනයක් නිරිතදිග සහ ඊසානදිග මෝසම් සුළංවලින් ලැබේ. ලැබෙන වර්ෂාපතනය අනුව ශ්‍රී ලංකාව ප්‍රධාන දේශගුණික කලාප තුනකට බෙදිය හැකිය. ඉතා විශාල වර්ෂාවක් ලැබෙන තෙත් කලාපය, තරමක වර්ෂාවක් ලැබෙන වියළි කලාපය සහ ඉතා අඩු වර්ෂාපතනයක් ලැබෙන ශුෂ්ක කලාපය යනුවෙනි. එම කලාපවල වැවෙන ශාක ප්‍රජාවන්ද එම වර්ෂාපතනයන්ට අනුකූල ලෙස හැඩ ගැසී ඇත. ලංකාවේ කඳුකර ප්‍රදේශවලට ලැබෙන අධික වර්ෂාපතනය නිසා ඇතිවූ අරිය ජලවහන පද්ධතියක් මගින් දිවයිනේ ප්‍රධාන ගංහා 103 ක් පෝෂණය කරයි. එම ගංහා දිවයිනේ ඇති බිම් ප්‍රමාණයෙන් 90% වඩා වැඩි ප්‍රදේශයක් තුළ පැතිරී ඇත. ඉතිරි බිම් ප්‍රමාණය තුළ වැවි සහ ජලාශ 90 ට වැඩි

ශ්‍රී ලංකාවේ ජලසම්පත සඳහා ඇති තවත් තර්ජනයක් නම් අපද්‍රව්‍ය එක්වීම නිසා ජලය දූෂණය වීමය. කලකට ඉහතදී මෙම ප්‍රශ්නය එතරම් තදින් බල නොපැවත් දිනෙන් දිනම සිදුවූ නාගරීකරණයත්, කර්මාන්ත පුළුල්වීමත්, ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ දියුණුවීමත්, පලිබෝධ නාශක සහ පොහොර භාවිතය වැඩිවීමත් නිසා ජල දූෂණය වීමේ ප්‍රශ්නය උග්‍රවෙමින් පවතී.

ගමනාගමන, ප්‍රවාහන අවශ්‍යතාවන් සපුරා ගැනීම සඳහා ජලය අත්‍යවශ්‍යය. එහෙයින් මිනිස් ශිෂ්ටාචාරය ජලාශ ආශ්‍රිතව සිදුවීම පුදුමයට කරුණක් නොවේ.

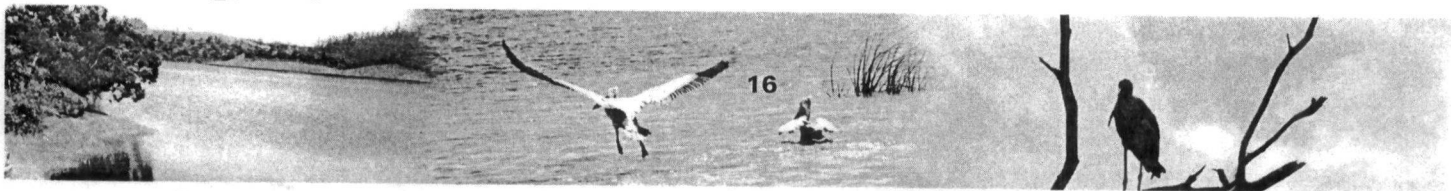
ජලය සහ ශ්‍රී ලංකා සංස්කෘතිය අතර ඇත්තේද සමීප සම්බන්ධතාවයකි. ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ නොයෙක් ආගමික වතාවත්, උද : බෝධිය නැවීම, සංස්කෘතික උත්සව, පෙරහැර, දියකැපීමේ උත්සවය, විවාහ මංගල අවස්ථාවලදී අතපැන් වත්කිරීම, අවමංගලය අවස්ථාවල පැන් වැඩීම, හෂ්මාවශේෂ ජලයේ පාකර යැවීම ආදී කරුණු සලකා බැලූවිට ජලය හා ලාංකික සංස්කෘතිය අතර සම්බන්ධය පැහැදිලි වේ.

පෘථිවි තලයෙන් 3/4ක ප්‍රමාණයක් වැසී ඇත්තේ ජලයෙන් වුවත්, එයින් වැඩි ප්‍රමාණයක් පවතින්නේ මුහුදු සහ සාගර ලෙසය. එහෙයින් මිනිසාට සහ අනෙකුත් ගොඩබිම් සත්වයන්ගේ ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වන්නේ ඉතා අල්ප වූ ජල ප්‍රමාණයකි. සමස්තයක් ලෙස ලොවෙහි තත්ත්වය මෙලෙස වුවද ශ්‍රී ලංකාවේ තත්ත්වය මෙයට වඩා බොහෝ සතුටුදයකය. ශ්‍රී ලංකාව පිහිටා ඇත්තේ ඉතා විශාල

ප්‍රමාණයක් ව්‍යාප්තවී ඇත. එබැවින් ජල සම්පත අතින් ශ්‍රී ලංකාව අනෙක් බොහෝ රටවලට වඩා පොහොසත්ය. මධ්‍ය කඳුකරයේ ඇති ජලපෝෂක ගංහා සහ දියඇළි මගින් ජල සම්පත් පෝෂණය කරනවා පමණක් නොව එම ප්‍රදේශවලට මනා සුන්දරත්වයක් ද එක් කරයි.

අතීතයේදී (අනුරාධපුර, පොලොන්නරු යුගවලදී) ශ්‍රී ලංකාවේ ජලසම්පාදන ක්‍රම ඉතාමත් දියුණුව පැවතුන බව ඉතිහාසය හැදෑරීමේදී මෙන්ම පුරාණ වැව් අමුණු සහ ඒවායේ තට්ටුන් පරීක්ෂා කිරීමේදී පෙනී යයි. මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ යුගයේදී ලංකාවේ කෘෂිකාර්මික දියුණුව කෙතරම් ද යත් එකල ලංකාව 'පෙරදිග ධාන්‍යාගාරය' ලෙස ද විරුදාවලියට ලක්විය. 'අහසින් වැටෙන එක දිය බිඳක්වත් ප්‍රයෝජනයට නොගෙන මුහදට එක්වීමට ඉඩ නොතබන ලෙස' මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා ප්‍රකාශයක් කර තිබුණි.

නූතන යුගයේදී මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය වැනි විශාල ජලසම්පාදන යෝජනා ක්‍රම මගින් ජල විදුලිය

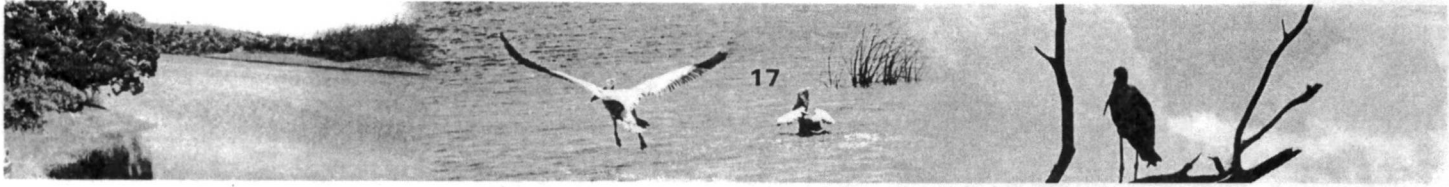
ලබාදීමද, විශේෂ කලාපයේ කෘෂිකර්මයට අවශ්‍ය ජලය ලබාදීමද සිදු කරයි. මෙම විශාල ජල සම්පාදන ක්‍රමවල මනා ක්‍රියාකාරීත්වයට ද අනෙකුත් ගංහා සහ ජලාශවල පෝෂණයට ද ජල පෝෂක ප්‍රදේශවල මනා කළමනාකාරීත්වයත්, ආරක්‍ෂාවත් තිබීම අත්‍යවශ්‍යය. ජලපෝෂක ප්‍රදේශවල මනා ශාක වැස්මක් තිබීම එම ප්‍රදේශවල ආරක්‍ෂාවට ඉතා වැදගත්ය. ශාක වැස්මක් නොමැති වූ විට වැසි ජලය කෙලින්ම පස මතුපිටට පතිතවී පස සෝද පාලුවට ලක්වේ. ඉන්පසු එම පස්ද සමග වැසි ජලය ගලාගෙන ගොස් පස් තැන්පත්වී ගංහා අවහිර වන නිසා වැසි දිනවල ගංහාශ්‍රිත පහත්බිම් ප්‍රදේශ ගංවතුර තර්ජනයට ලක්වේ. එමෙන්ම පෝෂක ප්‍රදේශවල පස් තුළට ජලය මැනවින් උරා නොගන්නා බැවින්, පෝෂකවල ජල ප්‍රමාණය අඩුවීම නිසා විශේෂ කාලවලදී ගංහාවලට නිසි ජල සැපයුමක් නොලැබේ. එහෙත් එම ප්‍රදේශවල මනා ශාක වැස්මක් ඇත්නම් මෙවැනි සිදුවීම් ඇති නොවේ. වැසි කාලයේදී ජලය හොඳින් පස් තුළට උරා ගන්නා නිසා මතුපිට ගලායෑමක් සිදු නොවේ. එහෙයින් ගංවතුර තර්ජනයක් හෝ විශේෂ කාලයේදී ජල සැපයුම අඩුවීමක් හෝ සිදු නොවේ. මහවැලි අධිපෝෂක ප්‍රදේශයේ වර්ෂ 1956 දී 22% ක්ව තිබූ වනාන්තර වැස්ම වර්ෂ 1985 වනවිට 9% දක්වා අඩු වී ඇත. මෙයට මනා කළමනාකාරීත්වයෙන් තොර වූ හේ වගාව, හේන් ගොවිතැන, දුම්කොළ වැනි කෙටිකාලීන හේන් වගාව, අනවසර ගස් කැපීම සහ මැණික් ගැරීම වැනි කරුණු හේතුවී ඇත. මෙම තත්ත්වය ඉතා බරපතල නිසා මෙම තත්ත්වයන් වැළැක්වීම සඳහාත් වන සම්පත් හා පරිසර අමාත්‍යාංශය මගින් පියවර රාශියක් ගෙන ඇත. ජලපෝෂක ප්‍රදේශවල මනා කළමනාකාරීත්වයක් එමගින් පෝෂක ප්‍රදේශවල වන වගා කිරීමත්, පාංශු බාදනය අඩු කිරීමටත් විශේෂ පියවර ගෙන ඇත. පාරිසරික ක්‍රියාකාරී ව්‍යාපෘතියේ 1 පියවර යටතේ නුවර, මාතලේ ප්‍රදේශවල ජල පෝෂක ප්‍රදේශ කළමනාකරණය කිරීමද, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවේ ආධාර යටතේ බලංගොඩ ප්‍රදේශයේ ජලපෝෂක ප්‍රදේශ කළමනාකරණය කිරීමේ ව්‍යාපෘතියක් ද දැනට ක්‍රියාත්මක වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජලසම්පත සඳහා ඇති තවත් තර්ජනයක් නම් අපද්‍රව්‍ය එක්වීම නිසා ජලය දූෂණය වීමය. කලකට ඉහතදී මෙම ප්‍රශ්නය එතරම් තදින් බල නොපෑවත් දිනෙන් දිනම සිදුවූ නාගරීකරණයත්, කර්මාන්ත පුළුල්වීමත්, ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ දියුණුවීමත්,

පලිබෝධ නාශක සහ පොහොර භාවිතය වැඩිවීමත් නිසා ජල දූෂණය වීමේ ප්‍රශ්නය උග්‍ර වෙමින් පවතී. නාගරීකරණය සිදුවීමත් වැඩි වැඩියෙන් ජනයා නාගරික ප්‍රදේශවලට සංක්‍රමණයවීමත් නිසා එම පුද්ගලයන්ගේ ගෘහාශ්‍රිත අපද්‍රව්‍ය සහ මළමුත් බැහැර කිරීමත් ක්‍රමානුකූලව සම්පාදනය කිරීම අපහසුවී තිබේ. එමනිසා බොහෝවිට මෙම අපද්‍රව්‍ය කෙලින්ම ජලාශවලට මුද්‍රා හරිනු ලැබේ. මේ නිසා එම ජලාශ දූෂණය වී ජලය භාවිතා කරන මිනිසුන්ට හා සතුන්ට විවිධ රෝග ඇති කිරීම සිදු කරයි. ප්‍රධාන වශයෙන් කොළරාව, අතීසාරය වැනි රෝග පැතිර යාමට මෙම ජලය භාවිතා කිරීම හේතුවේ.

එමෙන්ම බොහෝ කර්මාන්ත වලින් මුද්‍රාහරින අපද්‍රව්‍ය, කෘෂිකාර්මික අපද්‍රව්‍ය ජලයට එක්වීම නිසා ජලාශ දූෂණය වීම සිදුවේ. කර්මාන්තවල අපද්‍රව්‍ය නිසා බැර ලෝහ, ඩයිවර්ග ආදිය ජලයට එක්වීමද, කෘෂිකාර්මික අපද්‍රව්‍ය නිසා සහ ගෘහාශ්‍රිත අපද්‍රව්‍ය නිසා කාබනික ද්‍රව්‍ය සහ නයිට්‍රජන්, පොස්පරස් වැනි ද්‍රව්‍ය ජලයට එක්වීමද සිදුවේ. මෙම අපවිත්‍ර ජලය භාවිතා කිරීම නිසා මිනිසා ඇතුළු අනෙක් ජීවීන්ට නොයෙකුත් රෝගාබාධ සහ ප්‍රශ්න ඇතිවේ. එම ජලාශවල වාසය කරන ජීවීන්ගේ ජීවිතවලටද එම අපද්‍රව්‍ය ප්‍රශ්නයක් වේ. සමහර අවස්ථාවලදී එම ජීවීන් මියයාමද සිදුවේ. ජලාශවල තයිට්‍රජන්, පොස්පරස් වැනි ද්‍රව්‍ය වැඩිවීමෙන් එම ජලාශවල සුපෝෂණ තත්ත්වයක් ඇතිවේ. මෙම පෝෂක ද්‍රව්‍ය වැඩිවීමත් සමග සමහර ඇල්ගීවර්ගවල සීඝ්‍ර වර්ධනයක් සිදුවී මුළු ජලාශයම එම ඇල්ගීවර්ගවලින් වැසී යාම සිදුවේ. එම නිසා ජලය තුලින් ආලෝකය ගමන් කිරීමත්, ජලය සමග ඔක්සිජන් මුද්‍රාවීමත් අඩුවේ. මෙම තත්ත්වය එම ජලාශ වල වෙසෙන ජීවීන්ට (ජලජ ශාක අනෙක් ජීවීන්) කෙලින්ම බලපාන අතර එම ශාක සහ සතුන් මිය යාමටද පටන් ගනී. මේ නිසා අධික දුර්ගන්ධයක්ද අවට ප්‍රදේශ තුළ පැතිරේ. කොළඹ බේරේ වැවේ මෙම තත්ත්වය හොඳින් නිරීක්ෂණය කළ හැකිය.

ජලය දූෂණය වීමෙන් ඉහත සඳහන් ප්‍රශ්න රාශියක් හටගන්නා නිසා එම දූෂණය වැළැක්වීමටත්, අඩුකිරීමටත් පියවර ගැනීමට වන සම්පත් සහ පරිසර අමාත්‍යාංශයට සිදුවී ඇත. ඒ සඳහා මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය සමග එක්වී පියවර රැසක් ගෙන ඇත. කර්මාන්තශාලා මගින් අපද්‍රව්‍ය මුද්‍රාහරින විට ඒවායේ අඩංගු ද්‍රව්‍යවල උපරිම වශයෙන් අඩංගු විය හැකි ප්‍රමාණයන් මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය මගින් නිර්දේශ

කර ඇත. එම නිර්දේශවලට වැඩියෙන් අපද්‍රව්‍ය එක්කිරීම, නීතිමය වශයෙන් දඬුවම් ලැබීමටත් කර්මාන්ත වසා දැමීමටත් හේතු විය හැකිය. එමෙන්ම නව කර්මාන්ත ඇරඹීමට අවසර ලබාදීමේදී එම කර්මාන්තයේ අපද්‍රව්‍ය බැහැර කිරීමේ ක්‍රමය සහ පරිසර දූෂණය අවම කිරීමට ගෙන ඇති පියවර පිළිබඳ විශේෂ අවධානයක් යොමුකරනු ලැබේ. එමෙන්ම කර්මාන්ත පුර සහ නිදහස් වෙළඳ කලාප ආරම්භ කිරීමේදී අපවිත්‍ර ජලය පිරිසිදු කිරීමේ විශේෂ වැඩපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කිරීමද සිදුකරයි. එමෙන්ම ලෝක බැංකු ආධාර යටත් දූෂණයට පත්වූ බේරේ

කරයි. එමෙන්ම ජලජ ජීවීන් අතුරෙන් මත්ස්‍යය සම්පත මිනිසාට ඉතාමත් වැදගත්ය. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රෝචිත අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් සපුරා ගන්නේ මසුන් ආහාරයට එක්කිරීමෙනි. මේ අතරින් කරදිය මසුන් අනුභව කිරීම වැඩියෙන් සිදුවේ. ශ්‍රී ලංකාව කරදියෙන් වටවී තිබුණද මත්ස්‍යය සම්පත හාවිතයේදී යම් යම් ගැටළු ඇතිවී තිබේ. විවිධ රටවල මුහුදු සීමාවන් සහ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයන් මෙයට හේතුවී තිබේ. එමෙන්ම ධීවර කර්මාන්තයේදී අනුගමනය කරන විවිධ ක්‍රම නිසාද (ඩයිනමයිට් දැමීමට, කුඩා සිදුරු සහිත දල් භාවිතය) ශ්‍රී ලංකාව අවට මත්ස්‍යය

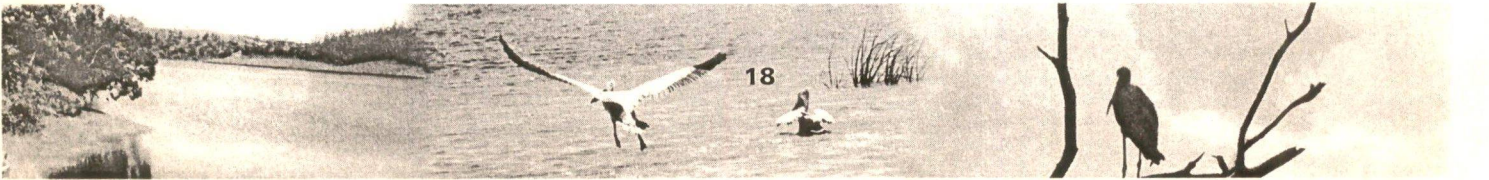
වනයේ සැහවුණු අසිරිය - ඇකා මඳ ඇලල

චන්ද්‍රානි සංචාරක

වැව වැනි ජලාශ පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ වැඩපිළිවෙලක්ද අපද්‍රව්‍ය, මළද්‍රව්‍ය ක්‍රමානුකූලව බැහැර කිරීමේ ක්‍රම සම්පාදනය කිරීමද ආරම්භ කර ඇත.

ජල සම්පත ගැන කථා කරන විට ජලජ ජීවීන් ගැන කථා කිරීමද අත්‍යවශ්‍යය. ජලජ ජීවීන් අතරට ශාක ජලවාග නොයෙකුත් ජලජ ශාක සත්ව ජලවාග සහ ජලයේ ජීවත්වන නොයෙක් සත්වයින් අයත්වේ. මෙම ජීවීන්ගේ මනා පැවැත්ම පරිසර පද්ධතීන් අතර තුලනතාවයක් තබා ගැනීම සඳහා අත්‍යවශ්‍යය. ප්‍රභාසංස්ලේෂණය මගින් හිරුගේ ශක්තිය නිරකිරීමේ මනා හැකියාවක් ශාක ජලවාගවලට ඇත. බොහෝ විට ඒවා ආහාරදායී වල මුල් පුරුක ලෙස ක්‍රියා

සම්පත අඩුවීමට හේතුවී ඇත. එමෙන්ම සම්භර ජලජ ජීවීන්ගේ (ඉස්සන්, කකුළුවන්) බෝවීමට ඉවහල්වන කඩොලාන පරිසරය විනාශ කිරීමද ජලජ ජීවීන් අඩුවීමට හේතුවී ඇත. හුණුගල් සඳහා කොරල් පර ලබාගැනීම නිසා සජීවී කොරල්පර විනාශ වීම සිදුවේ. එමෙන්ම නැව් බෝට්ටු වලින් නිකුත්වන තෙල් නිසාද බොහෝවිට සමුද්‍ර පරිසරය අපවිත්‍ර වේ. මේ නිසාද සමුද්‍ර ජීවීන් (සතුන්/ශාක) කොරල්පර ආදිය විනාශවීමට හේතුවේ. මේ නිසා ජලජ පරිසරය අපවිත්‍ර වීම, විනාශ වීම වැලැක්වීම සඳහා පරිසර අමාත්‍යාංශය හා එයට සම්බන්ධ ආයතන මගින් විවිධ පියවර ගෙන ඇත. නාරා ආයතනය මගින්

ශ්‍රී ලංකාවට අයත් මුහුදු සීමාවන් සිතියම් ගත කිරීමත්, වදවී යන කැස්බෑවත් වැනි සතුන් රැකගැනීමට විශේෂ පියවර ගැනීමත් සිදුකර ඇත.

එමෙන්ම මුහුදු අපවිත්‍රවීම වැලැක්වීමටත්, කොරල්පර විනාශ කිරීම තහනම් කිරීමටත් නීතිමය පියවර ගෙන ඇත. කඩොලාන පරිසරය සුරැකීමටද විශේෂ ව්‍යාපෘති ආරම්භ කර ඇත.

සුරතල් මසුන් සහ පැලවරග පිටරට යැවීම සහ පිටරට සිට එම සතුන් ආනයනය කිරීම නිසාද ශ්‍රී ලංකාවට අවේණික මත්ස්‍යයින්ට විශාල වශයෙන් තර්ජනයක් එල්ල වී ඇත. සුරතල් මසුන් පිටරට යැවීම ප්‍රබල කර්මාන්තයක් නිසා සමහර දුලබ මත්ස්‍ය වර්ග වදවීමේ තර්ජනයක් ඇත. එමෙන්ම මෙරට ජලාශවලට එක්කරන පිටරට මසුන් නිසා (ඔවුන්ගේ සීඝ්‍ර ව්‍යාප්තිය නිසා) මෙරටට අවේණික වූ මසුන්ට විශාල තර්ජනයක් වී ඇත. එම නිසා ජලජ ජීවීන් පිටරට යැවීමේ නීතිරීති සම්පාදනය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වී ඇත.

තෙත් බිම්ද ජලජ පරිසරයට සම්බන්ධ වූ ඉතා වැදගත් පරිසර පද්ධතියකි. ගංවතුර පාලනය කිරීමත්, සමහර සත්ව සහ ශාක වලට වාසස්ථාන සැපයීමත් නිසා තෙත්බිම් ඉතා වැදගත් පාරිසරික මෙහෙයක් ඉටුකරයි. ඉවක්බවක් නොමැතිව මෙම තෙත්බිම් ගොඩකිරීමත්,

එවායේ නිවාස සහ ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීමත් නිසා පාරිසරික ප්‍රශ්න රාශියක් පැන නැගී ඇත. ගංවතුර තර්ජනය ඉන් ප්‍රධාන තැනක් ගනී. නිසිලෙස ජලය බැසයාම සඳහා සැලැස්මක් නොමැති වීම මෙම තර්ජනය උග්‍ර වීමට එක් හේතුවකි. එමෙන්ම තෙත්බිම් ගොඩකිරීම නිසා එහි වෙසෙන සත්වයන් (විශේෂයෙන් කුරුල්ලන්) සහ ශාකවලට වාසස්ථාන අහිමිවීම නිසා එම ජීවීන්ට තර්ජනයකට මුහුණදීමට සිදුවී ඇත. මේ නිසා තෙත්බිම් රැකගැනීම, පරිසර පද්ධතීන් වල තුලනතාවය රැකගැනීමට ඉමහත් රුකුලක් වනු ඇත. මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය මගින් තෙත්බිම් සුරැකීමට විශේෂ පියවර රැසක් ගෙන ඇත. මෙම ව්‍යාපෘති මගින් තෙත්බිම් සහ එහි වෙසෙන ජීවීන් ආරක්ෂා කිරීමත් ඒවා සංවර්ධනය කිරීමත් සිදුකරනු ලැබේ. එමෙන්ම තෙත්බිම් සංරක්ෂණය කිරීමට විශේෂ නීතිරීතිද සකස් කර ඇත.

ඉහත කරුණු සලකා බැලීමේදී ජලජ පරිසර, ජලජ ජීවීන් එමෙන්ම ජලාශ්‍රිත පරිසර සුරැකීම මිනිසා ඇතුළු අනෙකුත් ජීවීන්ගේ පැවැත්ම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් බව තවදුරටත් තහවුරු වේ.

නිල්මිණි දීපතිකා වික්‍රමරවිච්චි
පරිසර සහකාර

ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික උද්‍යාන	
නම	ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර්
පිටාරකැන්න	17,350
ගල්මය නිම්නය	25,900
හෝර්ටන් කැන්න	3,160
ලාහුගල කිතුලාන	1,554
මාදුරුමය	58,850
රුහුණ	97,890
සෝමාවතිය	37,762
උඩවලව	30,821
වස්ගමුව	37,063
විල්පත්තුව	1,31,693
නැගෙනහිර යාල	18,149
බුන්දල	6,216

